

[Lotte Henriksen]

ningsministeren har tilkendegivet, at der nu tages initiativer, og at vi meget gerne skulle se resultaterne inden for de næste tre år.

Vi står ved vadestedet. De unges interesse for ligestillingsdebatten er ikke som for 20 år siden; mange ting tages i dag som naturlige og givne. Men vi har behov for flere synlige positive resultater. Reglerne om dobbeltindstilling til råd og nævn har været én måde at presse resultaterne igennem på. Vi har behov for at opfinde flere ordninger, der kan give flere positive resultater. Målet er ikke i sig selv at føre en ligestillingsdebat, målet er at gøre debatten unødvendig, fordi ligestilling praktiseres.

Og så skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og SF fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at resultaterne af 2. handlingsperiode (1991-1993) generelt har været beskedne, opfordrer Folketinget regeringen til at sikre, at arbejdet med at fremme ligestillingen intensiveres ved,

- at de statslige institutioner, der endnu ikke har udarbejdet en handlingsplan, får dette gjort snarest,
- at optage forhandlinger med kommuner og amtskommuner om fremme af ligestillingen på kommunale og amtskommunale arbejdspladser,
- at handlingsplanerne som minimum indeholder måltal samt konkrete tiltag for en bedre balance mellem arbejdsliv og familieliv for begge køn og mål for en mere balanceret kønsfordeling i ledergruppen,
- at der inden udgangen af 1995 udarbejdes forslag, der kan fremme fædres anvendelse af orlovsordninger,
- at Statsministeriet årligt – og første gang i 1995 – udarbejder en oversigt over ministeriernes øvrige initiativer til fremme af ligestillingen,
- at bestræbelserne for at sikre ligeløn for lige arbejde intensiveres,
- at Folketinget inden den 4. verdenskvindekonference i Beijing får lejlighed til at drøfte det danske bidrag til konferencen,
- at regeringen inden udgangen af 1996 fremlægger en samlet vurdering af resultaterne af ovenstående indsats for Folketinget.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 57).

Anden næstformand (Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ja, man kunne blive rørt til tårer, når man hører fru Lotte Henriksen stå og tale om børnene og familien, og det synes jeg også er relevant. Det har bare ikke noget med denne her diskussion at gøre.

Fru Lotte Henriksen har fuldstændig ret, når hun starter med at sige, at vi her i Danmark har nået meget store resultater, og Fremskridtspartiet er ét hundrede procent enig med fru Lotte Henriksen, men så fortsætter hun med at sige, at derfor skal vi sikre, at det kønsopdelte arbejde bliver kvotetildelt – for det var reelt det, der blev talt om – og at man ikke skulle tage hensyn til karriere, men sikre, at der var orlov til alle, så skulle de i øvrigt nok finde ud af det; nu skulle arbejdsmarkedsparterne sørge for uddannelse, familie og kønskvotering, og i den retning skulle vi bare blive ved.

Så slutter fru Lotte Henriksen med denne dagsorden. Ja, så er det, som om hun glemte, hvordan hendes egen tale startede. Vi har nået store resultater. Det, vi skal gøre nu – og det vil Fremskridtspartiet lægge meget stor vægt på – er at prøve på at acceptere, at vi alle sammen er mennesker. Kunne vi ikke nå så langt, at Socialdemokratiet også fatter, at på arbejdsmarkedet er vi mennesker, og vi har så megen respekt for os selv som kvinder, at vi ikke mere vil finde os i at blive opdelt i hankøn og hunkøn. Vi ønsker at blive respekteret for det, vi kan, og alle kvinder ude i det virkelige liv, som vi plejer at tale så meget om, kan også godt selv, hvis de får muligheden for det. Det gør de ikke, når vi bliver ved med at have en diskussion herinde i Folketinget, hvor vi siger: Jamen nu må vi gøre noget ekstra for halvdelen af befolkningen, nemlig kvinderne, kvinderne er noget særligt, og kvinderne her og kvinderne dér. Nej, lad os få lige muligheder. Det har vi fået i Danmark. Vi har alle mulighed for at få en uddannelse, og derfor skal vi respekteres,